

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego system dokumentowania połowów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) i uchylającego rozporządzenie Rady (UE) nr 640/2010”

[COM(2020) 670 final – 2020/0302 (COD)]

(2021/C 123/11)

Samodzielny sprawozdawca: **Florian MARIN**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 11.11.2020 Rada, 11.11.2020
Podstawa prawna	Art. 3 ust. 1 lit. d) i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	11.1.2021
Data przyjęcia na sesji plenarnej	27.1.2021
Sesja plenarna nr	557
Wynik głosowania	250/0/9
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES uważa, że przyjęcie zaleceń Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) jest ważne i właściwe, ponieważ UE jest umawiającą się stroną ICCAT od 1986 r. i musi zapewnić zgodność w ramach prawa UE ze wszystkimi środkami zatwierdzonymi przez ICCAT.

1.2. EKES zaleca, by priorytetem Komisji Europejskiej i państw członkowskich pozostało ułatwienie i zapewnienie dostępu do zasobów informacyjnych i pomocy technicznej dla rybaków i podmiotów w łańcuchu dystrybucji w celu korzystania z systemu eBCD (elektronicznych dokumentów połowowych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego).

1.3. Terminy określone na poziomie zalecenia ICCAT 18-13 muszą uwzględniać skutki pandemii COVID-19 i sytuację z nią związaną, w tym ewentualne opóźnienia w realizacji wymogów w zakresie sprawozdawczości nałożonych przez ICCAT.

1.4. EKES uważa, że należy dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić zgodność, dokładność i synergię między BCD i eBCD, a także skuteczny proces identyfikowalności, potwierdzenia i weryfikacji.

1.5. EKES uważa, że art. 4 jest częściowo oparty na zaleceniu 18-13, część II – Potwierdzenie BCD, pkt 11, zgodnie z którym proces potwierdzenia każdej tony tuńczyka błękitnopłetwego, którego złowiono, wyładowano, umieszczono w sadzu, odłowiono, przeładowano lub który był przedmiotem handlu wewnętrznego lub wywozu, musi być przeprowadzany za każdym razem, gdy następuje wyładunek, transfer, odłowienie, przeładowanie lub handel wewnętrzny czy wywóz.

1.6. EKES zaleca rozszerzenie zakresu wniosku w oparciu o zalecenie ICCAT 18-13, część II – Potwierdzenie BCD, pkt 12, które reguluje sytuacje, gdy sekcja formularza BCD nie zapewnia wystarczająco dużo miejsca, aby zagwarantować pełne śledzenie tuńczyka błękitnopłetwego od połowu do obrotu. Do oryginalnego BCD można by dołączyć załącznik z wykorzystaniem oryginalnego formatu i numeru BCD.

1.7. EKES zaleca dodanie w art. 2 ust. 5 lit. b) słowa „tonar”, jak w art. 2 ust. 5 lit. a). Tekst ten miałby wówczas brzmienie: „handel – w jednym z państw członkowskich lub pomiędzy co najmniej dwoma państwami członkowskimi – hodowlanym tuńczykiem błękitnopłetwym, którego złowił w obszarze objętym konwencją unijny statek łowczy lub tonar i który jest trzymany w sadzach w zakładzie akwakultury znajdującym się na terytorium Unii”.

1.8. EKES zaleca dodanie w art. 3 ust. 2 słowa „partia”. Ustęp ten miałby wówczas brzmienie: „BCD uzupełnia się dla każdej partii tuńczyka błękitnopłetwego złowionej przez statek rybacki lub przez tonar, przeniesionej, wyładowanej lub przeladowanej w portach przez statki rybackie lub tonary lub odłowionej, lub trzymanej w sadzach w zakładzie akwakultury”.

1.9. Komisja powinna rozważyć skutki wdrożenia art. 5 ust. 3 lit. b), ponieważ chociaż jest to zalecenie ICCAT, wymaga ono od przedsiębiorstw zmiany logistyki – demontażu palet i ponownej identyfikacji każdego pakietu.

1.10. EKES pragnie, by Komisja i państwa członkowskie rozważyły rejestrację i potwierdzenie części ryb, nawet bez potwierdzenia umieszczania w sadzach, aby zmaksymalizować wartość i unikać marnotrawstwa. Obecnie, gdy tuńczyk umiera po przybyciu do zakładu akwakultury, nie może zostać sprzedany, ponieważ umieszczenie w sadzach nie zostało jeszcze potwierdzone. Umieszczenie w sadzach zależy od oceny przeprowadzonej za pomocą kamer stereoskopowych, która trwa około dwóch miesięcy, w związku z czym okazy te muszą zostać zamrożone lub zniszczone. Jest to sprzeczne z inicjatywami Komisji dotyczącymi strat i marnotrawienia żywności.

2. Streszczenie wniosku Komisji

2.1. Celem omawianego wniosku⁽¹⁾ jest dokonanie transpozycji do prawa Unii środków dokumentowania połowów tuńczyka błękitnopłetwego przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), której umawiającą się stroną jest Unia Europejska (UE) od 1986 r.

2.2. Konwencja ICCAT zapewnia ramy współpracy regionalnej w zakresie ochrony tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych oraz zarządzania nimi w Oceanie Atlantyckim i przylegających morzach oraz przewiduje przyjmowanie zaleceń mających zastosowanie na obszarze objętym konwencją ICCAT, które stają się wiążące dla umawiających się stron.

2.3. Unia Europejska jest zatem zobowiązana do zapewnienia zgodności w ramach prawa UE ze wszystkimi środkami zatwierdzonymi przez ICCAT. Proponowane rozporządzenie uchyla rozporządzenie (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. poprzez włączenie nowych środków ICCAT związanych z obowiązkowym stosowaniem elektronicznego systemu dokumentowania połowów tuńczyka błękitnopłetwego (eBCD) z myślą o identyfikowaniu pochodzenia każdego tuńczyka błękitnopłetwego. Papierowe BCD można stosować wyłącznie w wyjątkowych przypadkach.

2.4. We wniosku przewidziano przekazanie Komisji uprawnień zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co umożliwi jej szybkie włączenie do prawa unijnego przyszłych zmian do zaleceń ICCAT.

2.5. Przepisy unijne powinny dokonać wdrożenia zaleceń ICCAT, aby zrównać pozycję rybaków unijnych i rybaków z państw trzecich oraz zapewnić, by zasady zostały w pełni zaakceptowane i wdrożone przez wszystkich.

2.6. Środki przewidziane we wniosku odnoszą się do specyfikacji technicznych dokumentu połowowego dotyczącego tuńczyka błękitnopłetwego i świadectwa powrotnego wywozu tuńczyka błękitnopłetwego, jego potwierdzenia przez państwa członkowskie, rejestracji i potwierdzania połowów oraz następujących po nich transakcji w systemie eBCD, znakowania, weryfikacji informacji przez państwa członkowskie oraz sprawozdań rocznych przekazywanych ICCAT.

2.7. Kapitanowie statków łowczych, operatorzy tonarów, operatorzy zakładów akwakultury, sprzedawcy i eksporterzy muszą wypełniać BCD w odniesieniu do każdego tuńczyka błękitnopłetwego, którego złowiono, wyładowano, umieszczono w sadzu, odłowiono, przeladowano lub który był przedmiotem handlu wewnętrznego lub wywozu. Wszystkie zdarzenia handlowe muszą być rejestrowane i potwierdzone w systemie eBCD.

2.8. Każdej partii tuńczyka błękitnopłetwego objętej powrotnym wywozem musi towarzyszyć świadectwo powrotnego wywozu potwierdzone przez państwo członkowskie. Podmiot odpowiedzialny za powrotny wywóz wystawia świadectwo powrotnego wywozu tuńczyka błękitnopłetwego i zwraca się o potwierdzenie.

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES uważa za właściwe i ważne przetransponowanie do prawa UE środków przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), które odgrywają ważną rolę w zarządzaniu zasobami tuńczyka błękitnopłetwego. EKES z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji Europejskiej i państw członkowskich na rzecz spełnienia wszystkich warunków i zaleceń ICCAT poprzez ich transpozycję do odnośnego prawodawstwa, ponieważ wysiłki te miały zarówno skutki gospodarcze, jak i społeczne na szczeblu państw członkowskich.

(1) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze objętym Konwencją ustanawiającą Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 520/2007 [COM(2020) 308 final]: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52020PC0308&qid=1603701098515>.

3.2. EKES docenia wysiłki i poświęcenie Komisji, państw członkowskich i sektora rybołówstwa na rzecz odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego poprzez zastosowanie rygorystycznych zasad ICCAT. Zarządzanie stadami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym okazało się sukcesem, ponieważ stada są obecnie na historycznie wysokim poziomie.

3.3. EKES zasadniczo zgadza się z proponowanym rozporządzeniem, ponieważ stanowi ono transpozycję zalecenia ICCAT. Jednocześnie uważa, że istnienie i stosowanie elektronicznego systemu dokumentowania umożliwiło znacznie szybsze gromadzenie i wykorzystywanie danych dotyczących identyfikowalności tuńczyka błękitnopłetwego. System ten jest w pełni operacyjny od stycznia 2017 r. Stosowanie rozwiązań cyfrowych w celu zapewnienia kontroli zrównoważonego charakteru zasobów tuńczyka błękitnopłetwego umożliwia łatwiejszą i skuteczniejszą interpretację danych.

3.4. EKES zaleca przestrzeganie zasad i zaleceń określanych przez ICCAT i transponowanych przez Unię Europejską do jej prawodawstwa, tak aby zapewnić wszystkim rybakom sprawiedliwe i równe warunki.

3.5. EKES sugeruje, by Komisja Europejska i państwa członkowskie ułatwiały i zapewniły dostęp do zasobów informacyjnych i pomocy technicznej dla rybaków i podmiotów w łańcuchu dystrybucji w celu prawidłowego korzystania z systemu eBCD w sposób zapewniający zgodność i skuteczność.

3.6. Terminy określone na poziomie zalecenia ICCAT 18-13 muszą uwzględniać skutki pandemii COVID-19, w tym ewentualne opóźnienia w realizacji wymogów w zakresie sprawozdawczości nałożonych przez ICCAT.

3.7. EKES zaleca podjęcie wszelkich niezbędnych wysiłków w celu zapewnienia zgodności, dokładności i synergii między BCD i eBCD z myślą o skutecznej i zgodnej z wymogami dokumentacji systemu identyfikowalności i raportowania w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, zwłaszcza w przypadku wyjątków i odstępstw, o których mowa w zaleceniu 18-13.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. EKES uważa, że art. 4 jest częściowo oparty na zaleceniu 18-13, część II – Potwierdzenie BCD, pkt 11, zgodnie z którym proces potwierdzenia każdej tony tuńczyka błękitnopłetwego, którego złowiono, wyładowano, umieszczono w sadzu, odłowiono, przeładowano lub który był przedmiotem handlu wewnętrznego lub wywozu, musi być przeprowadzany za każdym razem, gdy następuje wyładowanie, transfer, odłowienie, przeładowanie lub handel wewnętrzny czy wywóz.

4.2. EKES zaleca rozszerzenie zakresu wniosku w oparciu o zalecenie ICCAT 18-13, część II – Potwierdzenie BCD, pkt 12, które reguluje sytuacje, gdy sekcja formularza BCD nie zapewnia wystarczająco dużo miejsca, aby zagwarantować pełne śledzenie tuńczyka błękitnopłetwego od połowu do obrotu. Do oryginalnego BCD można by dołączyć załącznik z wykorzystaniem oryginalnego formatu i numeru BCD w rzadkich przypadkach, w których może to być konieczne.

4.3. EKES zaleca dodanie w art. 2 ust. 5 lit. b) słowa „tonar”, jak w art. 2 ust. 5 lit. a). Fragment ten miałby wówczas brzmienie: „handel – w jednym z państw członkowskich lub pomiędzy co najmniej dwoma państwami członkowskimi – hodowlany tuńczykiem błękitnopłetwym, którego złowił w obszarze objętym konwencją unijną statek łowczy lub tonar i który jest trzymany w sadzach w zakładzie akwakultury znajdującym się na terytorium Unii”.

4.4. EKES zaleca dodanie w art. 3 ust. 2 słowa „partia”. Ustęp miałby wówczas brzmienie: „BCD uzupełnia się dla każdej partii tuńczyka błękitnopłetwego złowionej przez statek rybacki lub przez tonar, przeniesionej, wyładowanej lub przeładowanej w portach przez statki rybackie lub tonary lub odłowionej, lub trzymanej w sadzach w zakładzie akwakultury”.

4.5. Komisja powinna rozważyć skutki wdrożenia art. 5 ust. 3 lit. b), ponieważ chociaż jest to zalecenie ICCAT, wymaga ono od przedsiębiorstw zmiany logistyki – demontażu palet i ponownej identyfikacji każdego pakietu.

4.6. EKES pragnie, by Komisja i państwa członkowskie rozważyły rejestrację i potwierdzenie części ryb, nawet bez potwierdzenia umieszczania w sadzach, aby zmaksymalizować wartość i unikać marnotrawstwa. Obecnie, gdy tuńczyk umiera po przybyciu do zakładu akwakultury, nie może zostać sprzedany, ponieważ umieszczenie w sadzach nie zostało jeszcze potwierdzone. Umieszczenie w sadzach zależy od oceny przeprowadzonej za pomocą kamer stereoskopowych, która trwa około dwóch miesięcy, w związku z czym okazy te muszą zostać zamrożone lub zniszczone. Jest to sprzeczne z inicjatywami Komisji dotyczącymi strat i marnotrawienia żywności.

Bruksela, dnia 27 stycznia 2021 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
